

ПРАВДА

Независимо общество във Въстука

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Издател — Н. Бобевъ.

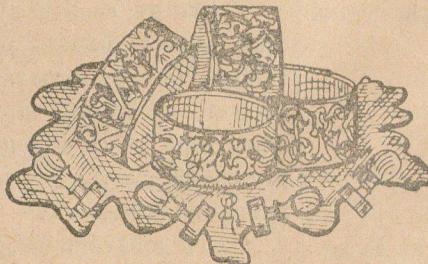
Писма, пари и др. се адресиратъ:
Администрация в. „Правда“ — Плъвенъ
Абонаментна цѣна 4 лева годишно.
Странство 8 лева.

Единъ брой 10 стотинки

За обявления по споразумение

— ВЪНЧАЛНИ ХАЛКИ —

ГАЛВАНИЧЕСКО ПОЗДЛАТЯ
ВАНЕ И ПОСРЪБРЯВАНЕ.

Въ ателието ми се намиратъ и разни бижутерийни украси отъ злато и чисто американски дубле, което никога не почернява: кордони — мъжки и дамски, всѣкакъвъ видъ карфици съ букви, камани и часовници.

Моля всички мои, настоящи и бѫща, клиенти да посѣтятъ ателието ми и се увѣрятъ въ качеството и чистотата на изработваните и готови украси.

РАБОТА БЪРЗА — ЦѢНИ УМЪРЕНИ.

Златарско Ателие
„ДОВБРИЕ“

1—3

Д. Христовъ — Плъвенъ.

Извѣстие

Извѣстявамъ на Г-да клиентите си че отъ 1 януари 1908 г. прѣмѣствамъ спиртната си складъ отъ фабриката на Г-нъ Петър Х. Шоповъ въ зданието на братя Баракови, називаемъ „БАРАШКИЯ ХАНЪ“, находящъ се въ главната улица на Съръпазъръ, въ което заведение ще търгувамъ на ЕДРО и ДРЕБНО съсѣнъ съ спиртъ и всички разни мѣстни вина и ракии, ромъ, конякъ, спиртъ за горене и виненъ оцѣтъ съ много намалени цѣни.

гр. Плъвенъ 24/XII 1907 год.

Съ почитание:

1—3 за Т. КАЛАБАВЪВЪ.

ПЛЪВ. ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

Обявление

№ 170

гр. Плъвенъ 14 януари 1908 г.

Плъвенската окр. постоянна комисия обявява, че за планиране селата въ Плъвенския окръгъ тя има нужда отъ 15 мартъ т. г. отъ слѣдующия технич. персоналъ:

1) Инженеръ — началникъ на планоснимането съ годишна заплата 4200 л. и 1440 л. безотчотни пажни и дневни пари; 2) Триста землемъри съ по 3000 лв. годишна заплата и по 600 л. годишно безотчотни пари; 3) Шестъ планоснимачи съ по 1800 лв. годишно и по 360 лв. безотчотни пари пажни и дневни.

Желающитъ да заематъ горните длѣжности, да подадатъ заявленията си въ постоянната комисия най късно до 25 февруари т. год., придружени съ нуждните документи.

Прѣдѣдатель: Ив. Генчевъ.
Секр.-Бирникъ: Ал. Янакиевъ.

Какво ни очаква.

Аксиома зи всички български граждани е, че досегашното управление на нашата държава почти не се е приложило предимно за народните нужди и интереси, а е създало, съ малки изключения, тъкмо обратното: въ името на народните нужди и интереси съ се удовлетворявали тия на една или въколко воли.

Това, погледнато повърхностно, може да се не долавя за прѣстъпно, ала, ако се съсрѣдоточи вниманието ни върху печалните резултати, отъ такова управление, които въ послѣдствие бѣха най-осъзателни, ще се убѣдимъ, че всичко до сега е вършено за смѣтка на капризи, раждани отъ монархическите дѣлжения въ нашата пещастна татковина.

Подобно едно управление, никога не трѣбва да се търпи, защото съ него се излагатъ на гавра и атентати вървадните сѫдбини.

Отъ всички управлящи, най-много стамболовските дадоха доказъ, че съвсемъ не милѣятъ за бѫща участъ на държавата, зи сѫдбините на народа. Отъ властуването на стамболовщината се убѣдихме, че тя, когато има въ рѣцѣ си юздитъ на управлението, се грижи първично за себе си и благодѣтелитъ си, но не и за напрѣдъка на държавата, както подобава.

Не е имало по бессмыслило управление отъ това на „втората стамболовщина“. Зи вилнѣнната на стамболовщината, достойната оливерторителка на политическата реакция въ страната, съ виновни и народъ и водителите му, че съ ги тѣрпѣли. А това се дължи на липсата на гражданска доблѣсть у широките народни маси и държавните ни мѣже.

Липсата на гражданска доблѣсть ще ни налага още за дълго време управление, неотговарящи на сѫдбата ни, като демократическа страна.

А това признамъ ли, то ще рече, че страната още дълго време ще бѫде изложена на грозни политически изпити, които ще прѣстанатъ да сѫществуватъ, когато народа бѫде възпитанъ политически, когато самъ почне да разполага съ сѫдбините си. А това не ще бѫде тѣй скоро.

Резултатъ отъ късното политическо пробуждане на народните слоеве, ще бѫдатъ непоносими лошевини въ държавниятъ ни битъ въвобще. Ще биваме, може би, често свидѣтели на ожесточени гонидби и разорения, а може би и на изтрѣблени.

Но това, колкото и нежалателно да е, далечъ не ще да сплаши масата, напротивъ тя ще се стрѣсне, — ще застане на позиция — ще се яви достойна защитница на гражданския доблѣсти: правдата и свободи.

Огъ горното, само по себе, се разбира, че за въ бѫща, за тържеството на демокрацията, ни очакватъ грозни пертурбации, грозни политически произволи. Обаче, реванша отъ борбѣ за исканията на Демокрацията, ще бѫде цѣненъ, даже тѣрдѣ величавъ, защото всичко ще бѫде въ името на правдата и прогреса.

Бѣзъ да се спирате прѣдъ мисътъ за врѣмени несполуки, ние трѣбва да се тикаме въ редоветъ на политическата борба, съ всичката си гражданска мощь, за да се явимъ защищници на конституционните свободи и интересите на татковината си.

Прочие, за да се постигне нѣкаква победа отъ сгрина въ Демокрацията, трѣбва партайнатъ водители и агитатори, да напуснатъ пасивната борба, а да се отдадатъ на плано мѣрна активна дѣйност между масата.

Бѣзъ политическа просвѣта, не емисима е истинска политическа свобода!

Хигиенични бесѣди.

Не е бanalно да се повтарятъ истини, които не сѫ още станали на вицца у хората. Така, изглежда, че всѣкъ знае колко е полезно въвѣднѣно да провѣтряме стаитъ и дрехите си, а като се повгледаме добре, виждаме, за жалостъ, че малцина използуватъ това знание за живота си. Мнозинството грѣши прѣдъ хигиената по тоя въпросъ, както и по много други. Едни, защото сѫ принудени да пестятъ топлината, поради скъпите дърва; други, защото не цѣнятъ достатъчно чистиятъ, свѣжиятъ въздухъ; трети, защото редко боледуватъ, понеже иматъ богато наслѣдство отъ здраве, не искатъ и да чу-

ватъ за хигиена да се говори. Едобрѣ, ний казваме, че всичкитѣ грѣшатъ. Не ще се изгуби много за отопление, ако поне два пъти прѣзъ деня се провѣтрятъ стаитъ ни. Всички имаме нужда отъ чистъ въздухъ: възрастнитѣ, както и дѣцата. Прѣзъ работното време всички се движимъ, всѣкокъ споредъ работата си, въ душни атмосфери. Нека поне като се завърнемъ на почивка, да имаме по-прѣсенъ въздухъ. Още по-вече той ни е нуженъ, когато спиме, защото тогава въстановяваме изгубеното прѣзъ работното време. Дѣцата пъкъ растатъ и чувствуватъ още по-голѣма нужда за чистъ въздухъ.

Ний съвѣтваме, прочее, всички да провѣтрятъ стаитъ си за живѣнѣ и за спане поне два пъти прѣзъ деня: сутринъ между 8 и 9 часа, когато се почистватъ стаитъ и вечеръ, между 4 и 5 часа. Огваряйте всичките прозорци и врати за да стане пълно провѣгряне. Нека огиватъ прѣзъ това време дѣцата въ друга стая, или излѣзватъ да се разходятъ по двора и поиграйтъ. Съвсѣмъ малките дѣца трѣбва да останатъ, добре за вити, на място, гдѣто не става течение. Добрѣ е печката да е запалена въ време на провѣтрянето. Тя ще се стопли тогава, ще гори даже по-добрѣ и ще почне да дава топлината си, безъ миризма, тъкмо, когато затворите стаятъ.

Изписайте спалните си дрехи, постелки и зтивики, всѣкокъ путь, когато грѣе сънцето и нѣма влага. Нека се грѣять отъ сънцето, нека се добре провѣтрятъ, лѣтно време отъ 8 часа сутринта до 6 часа вечеръ, а зимно време отъ 9 часа сутринта до 4 часа вечеръ. Но пазете се добре, да ве изнасяте никога дрехите си навънъ, когато има мгла и времето е влажно.

Така, всички домакини ще се ползватъ отъ животворните лжи на сънцето, което е най-голѣмиятъ врагъ на микробите и болестите, а тѣ сѫщо и отъ чистиятъ, свѣжиятъ въздухъ, толкова потребенъ за нашето здраве.

Д-ръ Ст. Спасовъ.

Политическото събрание на прогресистите.

На 7-и того стана събранието на прогресистите, за което бѣ съобщено въ миналия брой на вѣстника ни.

При една зала, каквато е тази на плъвенското чигалище, прѣпълнена съ хора отъ града и селата на сколията, а даже и отъ други околии на Плъвенския окръгъ, г-н Даневъ, шефътъ на Прогресивно-Либералната партия, произнесе една твѣрдѣ про-

страна, доки обстойно аргументирана реч, която, разбира се, бъз изслушана съ нуждното внимание, ала не даде на публиката възможност да аплодира, така, както псодобаваше въ послѣдните дни на стамбуловщината, защото въ нея не бликаше жаръ, който да извика въторжени чувства въ слушателите.

Да ли това бъз случайно или преднамѣreno — незнамъ, но знаемъ и заявяваме, че тя направи, съ различната си отъ минали негови речи, впечатление на резервиране.

Слѣдъ единъ кратъкъ уводъ, посвѣтенъ на сѫдната прѣдричання прѣди 4 1/2 години, г-нъ Даневъ каза, че той нѣма да извѣши съ речи си прѣцѣнка на грѣшките на политически си противници, а ще се потруди да привлече вниманието на слушателите си върху мѣроприятия, необходими за прѣуспѣването на страната, върху външната и вътрешната политика на страната.

По външната политика.

Той заяви, че въ България нѣма едно общо мнѣние по тая политика и когато се добие такова, тя ще бѫде мощна и чиста. Огѣвѣза, че външната ни политика се съсрѣдоточва главно въ македонския въпросъ и иска обяснението му напълно. Ако македонскиятъ въпросъ, споредъ него, се сложи на практичесна основа, а не на почвата на бѫща перспективи, то ще може да се мисли за добъръ изходъ. България трѣбва да вземе позицията на правова държава, да се издигне културно и по-добри икономически, а съ това на едно ще си спечели и приятели. Апелираше къмъ гражданството, за иска него отъ ржоводящите кръгове политика, която да изразява общественото мнѣние, политика народна, тъй като такава само отговаря на нашите порядки. Признавайки тѣсните връзки между насъ и македонци, македонския въпросъ призна за Български. За разрѣщението му нужно е да се застане на базата на мѣждународните договори, на Б-рлишкиятъ трактатъ. Само по тоя начинъ е могълъ да се разрѣши правилно той. А тоза, споредъ него, ще стане, когато той бѫде поставенъ за разрѣщение на зелената маса. Намира за цѣло срѣдство да се постигне тая цѣль, срѣмѣжа да покажемъ, че сме културна държава.

Осѫдилъ правителството на „неизбѣжната фаза“ съ „развързаните ръце“, като такова, което е повече напакостило на македонскиятъ въпросъ. Изказа се противъ шума по външната политика, защото съ шума си по нея, ний си докарваме повечето пакости, а съвсемъ малко добрини. Изтька, че резултатътъ отъ авантюристическата външна политика на стамбуловщината бѣ: опустошението на Македония, изгрѣбващо на българската тамъ и компрометиране на България. Осѫди „чегначеството“, като институтъ, който, като се стрѣни да пиши вѣдди, вади очи и иска отъ обществото да наложи унищожаването му.

Намира, че външната политика регулира вътрешната и като тъй тя трѣбва да намѣри най-широката подкрепа въ народните маси.

По вътрешната политика.

Първомъ направи прѣгледъ на финансово-икономическото ни положе-

ние. Като изнесе, че первътъ на модерниятъ животъ въ парата, той заяви че безъ сигурно финансово положение не би могълъ да се радва и народа на благосъстояние. Съ факти той намира, че днешното наше финансово положение е фатшиво — привидно — на книга само, а не дѣйствително. Постои на обстоятелството, че бѣго съ косвените данци се оголва населението. Заяви, че при една неплодородна година всичката голота и безъзумностъ на днешната финансова политика ще се яви въ пълната си страхотностъ. Обърна вниманието на слушателите си върху незакрѣплността на нашето народно стопанство. Земедѣлието ни намѣри за примитивно, а понеже отъ тоя източникъ се чака най-много за държавата, той се изказа за модернизирането му, чрезъ коопирации и провеждане между мащата знание по земедѣлието и клоновете му.

Огносително занаятиетъ, прѣпоръча сдружаването за ефтинъ и достъпенъ кредитъ, понеже тѣ у насъ съ исклучение на нѣкои дребни занаяти, иматъ почва на животъ, като за това имъ се даде подкрепа съ модернизирането имъ.

Индустрията намира, днесъ за днесъ за тежкостъ на бюджета. Но чиновническиятъ въпросъ е на становището: въвеждане цялът и способстване, като се повишатъ платите имъ, за да имаме честни и годни чиновници. Съгласенъ е да се намалятъ службите. По военния бюджетъ, съмли, че той трѣбва да се опредѣли точно и съ максимална системата на извѣредните кредити. Сѫщо и за другите извѣредни кредити.

Изобщо Националната финансова политика наименова — необмислена.

Учителството, като факторъ за разпространение на култура, желае да се сближи съ народа. А това, споредъ него, щѣло да стане, като се даде на учителя възможностъ да уреди градини и училища, стопанства. Стъклато, като средство за борба на учителите съ народа за неподходна.

По университетскиятъ въпросъ, улобри поведението на старите професии и студенти.

Изтька, че у насъ се повече се служи на личните интереси, а не на общото добро. Като посочи, че у насъ цѣри голямо зло, подканя да се корени то, за да може да тържествува правдата. По блока, каза, че той иматъ за цѣль да се разкриятъ реакциите, а същевременно и да опредѣли вида на бѫщащето управление, а не сваленето на правителството.

На край, заяви, че само когато партията иматъ опоръ въ народа, ще може да се тури редъ въ страната. Изказа се за единение между партиите, иначе скоро нещо настане управление. Такава ще настане, само, ако иска народа това. Прѣпоръча, гражданинъ да се организиратъ въ партии, като не изтущатъ изъ видъ и дейността и принципността имъ у насъ.

Слѣдъ Г-нъ Даневъ, каза пѣколко думи и Г-нъ Люцкановъ.

Най-напрѣдъ дѣде едно обяснение за тѣхното руско филство, като съобщи, че съ него се е експлоатирало и че никога цѣнкозистътъ не съмисли да прави България руска губерния.

Слѣдъ това каза, че издането имъ въ Пловдивъ сега, нѣма нищо общо съ кризата, а е за да размѣнятъ

мисли по положението на страната. Говори за конституцията и хубостигъ на отечеството ни. Намира, че у насъ липсва гаранцията, че народа милътъ за свободата си; ако народа ги милътъ — лесно ще се тури редъ въ страната. Изказа се и за свободни избори, като заяви, че всѣки, който бѣ отнелъ свободата на изборите ще бѫде най-голѣмъ прѣстъпникъ.

На край завѣрши тъй: Достойна е жертвата на освобождението на нашата страна ще сумѣе да запази тия свободи!

Слѣдъ бурни аплодирания събрали се закри.

Вечеръта прогресистъ имаха рѣща по на чаша бира.

Кризата.

Извѣстно е на всички ни за дадената отъ стамбуловските управници оставка и за приемането ѝ отъ княз. Почти на всѣкаждъ у насъ се разбира за съществуващата криза по съставление на новъ кабинетъ, съ който да се замѣсти подалиятъ оставка такъвъ.

Огънова, което стана до сега по тая криза, не може да се прѣподлага друго, освѣти, че всичко това е грава, за да се изложатъ паригините водители на грава и присъмътъ, каквито спокойно могатъ да се попесятъ само отъ едни лакай при домовете на монарси.

Мжчителното, за партиите ожидатъ властъ, прогакане на кризата е отъ значение. Какъвъ ще бѫде по начатъкъ края отъ тази криза, това сега насъ не интересува. За нази въжи да отбѣлѣжимъ самиятъ фактъ. Нѣмъ се иска да прѣподлагаме, че то гони извѣстна цѣль, която вѣроятно ще бѫде въ полза на едромежда да се запаятъ и зи въ бѫщащето прѣтиковонеизвѣденитъ предобивки за личенъ режимъ.

Нашия Банковъ клонъ.

Извѣстно е на читателите ни, че прѣзъ началото на 1905 год. въ града ни се отвори Агенция на Б. Н. Б., която поради неочекваното бѣзъ разпитие на операциите ѝ, прѣзъ 1906 година се повдига на степента клонъ на Б. Н. Б. Този клонъ въ единъ такъвъ важенъ економически и търговски центъръ, какъвто е гр. Пловдивъ, както трѣбваше да се очаква, направи неимовѣренъ скокъ въ свое то развитие и ний виждаме отъ едно едва забѣлѣзани въ града Сарафско Гише (днесъ) да се трупа небивала навалици отъ хора, чающи да дойде редъ зи да извѣршатъ своята операций. По поводъ на това ний бѣхме обѣрнали вниманието комуто трѣбва, въ едно наше агентство въ б. м. г., както се научаваме, все въ едъщото врѣмѧ цѣлата мѣстна търговска и еснафска корпорация е била подада едно общарно заявление до г-на Мра на финансите и Цен. Управление на Банката въ София, покрито съ подписите на всички видни търговци, еснафи. Въ тая си молба Пловдивските търговци съ излагали на пространно нуждата, да се обрѣа по сериозно внимание на тукашния клонъ, какъ се сълно развива и какъ е станало невъзможно за повечето отъ тѣхъ, да се пол-

зуватъ отъ услугите на клона за своите търговски трансаціи, бѣзъ и точно, както това се подразбира отъ самото естество на тѣхните операции, поради неимовѣрно нарастващото развитие на операциите въ клона, а особено отъ както се е вѣвѣла и държавната касова служба отъ 1/XI м. г. Въ тай си молба биле изразили настоящето си желание да се значително увеличи персонала за клона, така сѫщо и да се даде на клона онай сгепевъ, която по съмата дѣйствителност му се припада, за да могатъ търговците експортъри и импортъри направо да се ползватъ съ клона въ своите нужди за странство, а не да бѫдатъ заставани, вслучай, че би прибѣгали до посрѣдничеството на клона, да чакатъ съ седмица дори и съ мѣсецъ, до реалезирането на своята задгранични задължения или земания.

Огъ добигатъ свѣдения, тая молба на Пловдивци е станала жертва на пагубния прахъ въ чекмеждото на нѣкой голѣмъ. Заявяваме, че като публицисти за сега хронираме просто това нехайство на началствующите господи, които поставени на комодната заповѣдническа маса, така криво разбаратъ своятъ обязанности, като убиждатъ цѣли съсловия на града ни, съ тѣхното принебрѣгане къмъ жизнините интереси на търговците и тия на самата Банка.Щ. почакаме и ще се повѣрнемъ по на про страно върху тая въпросъ, който изглежда да бѫде хроническа болестъ въ управляющите Банкови кръгозе.

ХРОНИКА.

Новъ кабинетъ.

Министерската криза свѣршена. Днесъ, когато вѣстника ни бѣше подъ печатъ, се получиха извѣстия отъ София, че съпощи е билъ натоваренъ, Г-нъ Малиновъ, да състави х-могренъ демократически кабинетъ, а днесъ — 1 часа слѣдъ обѣдъ е получилъ указа за състава на кабинета:

Министъръ-президентъ и такъвъ на общества, згради пътищата и сѫбещания г-нъ А. Малиновъ; Министъръ на външ. раб. Параковъ; Министъръ на вътреш. работи М. Такевъ; Министъръ на правосѫдното Д-ръ Кръстевъ; Министъръ на воената генералъ Николаевъ и Министъръ на просвѣщението Н. Мушановъ.

Славянски. На 17-ти въ градътъ ни ще пристигне прочутиятъ руски пѣвчески хоръ на г-нъ Славянски и ще даде единъ — два концерти въ салона на чит. „Съгласие“.

Извѣстни сѫ на пловдивската публика добрите отзиви за тия хоръ, който се радва на стройност и сила, да поднася на слушателите си музикална прѣкраса, желани отъ всѣки концертъ, за да може душата да прѣкара нѣкое врѣмѧ въ уютната наслада, каквато може да ни даде само искусството — въ случаите музикалното. Имайки прѣдъ видъ горното, не прѣпоръчваме на съгражданиетъ си да посѣтятъ тия концерти.

Запитване. Тези дни се явиха въ редакцията ни нѣколко Комаревчи съ една справка отъ сѫщия и замолиха да отправимъ до г-нъ Пловдивск. окр. управител запитване, какъвъ е станало съ пратеното му още на 13/XII 1907 г. постановление

№ 13243. съ кое то се иска отстраняването от длъжност Камаревски сел. общински кмет — Пени Кръстев, обвинен за престъпление по служба, тъй като, при наличността на това постановление, последният още кметувал. При това тъ молят г-н управителя, ако желае, да отговори, съм ли нѣвга да се подчини на въпросното съдебно опредѣление — да го изпълни, и ако не, на какво базира нежеланието си? Намъ не ни се ще да вѣрваме, че това става за интереса на партията. Но кой знае — стамболовистъ всичко могатъ!...

Икономисватъ! Нашите общинари, най-същие се сътиха да икономисватъ, само че съ икономията се реализирва нашата народна по-говорка: „за да изпишатъ вѣжди, вадятъ очи“.

Думата ни е за дадената отъ кметството заповѣдъ и то до слугите, а не до главните учители (и то, забѣлѣжете, подъ страхъ на уволнение за неизпълнението ѝ), съ която се разпорежда да се горятъ колкото се може малко дърва въ учебните стани, като при това слугите гледатъ да се не отварятъ прозорцигъ, та да става нужда да се „хабятъ“ напразно дървата.

Както виждате за „икономия“ дъщата на плѣвенскигъ граждани ще трѣба да мръзнатъ и да дишатъ нечистъ въздухъ. А отъ друга страна ще ги учи учителя — „Превѣрявайтъ стаигъ!“ „Съм чистиятъ въздухъ е нуженъ за кръвта!“ И тукъ стамболовщина не ли?

Горки общинари, а дваждъ по-горки дѣчица...

На 20 того, слѣдъ отпускане на църквата, въ салона на „Съгласие“ има рѣч по Енографията на Македония, отъ г-н Кръстев, отъ името на дружеството на класните учители тукъ. Съдътъ сказала ще има и обмѣна на мисли върху нуждата отъ пълна мѣжка гимназия въ градътъ ни.

Желателно е, да бѫде посѣтено събранието, колкото се може по добре, за да може да се даде по-прасилно разрѣщение на въпроса за гимназията.

Замолени сме да запитаме г-на градския общ. кметъ, Табакова, знае ли за бруталните своееволия и безако-ния на своя любимецъ помощникъ Т. Цвѣтковъ, досъжно забраянването отъ него на нѣкоги граждани да ограждатъ собствените си ложи, само за удовлетворение на каприза на нѣкоги негови по-слути избиратели?

Надѣваме се, че г-н Табаковъ, не само като кметъ, но и като здѣръ и председателъ на лозарското дѣво въ градътъ ни, ще се заинтересува и прими единичните случаи при които г-н Т. Цвѣтковъ е произволничилъ и ще му тегли ушитъ както трѣба.

Отъ с. Бѣглежъ, Плѣвенско, съ едно писмо ни молятъ да запитаме г-нъ Плѣвенския Лесничей слѣдното:

1) Истина ли е, че като е прѣгледанъ отъ бѣглежани разрѣщения за изсичане участъкъ отъ гората „Кименъ долъ“, съ намѣрен повече декари изсѣчени;

2) Вѣрно ли е оправданието, което сегашните кметъ г-н Стояновъ е далъ предъ съвѣта и 40 души селяни, а именно: че повечето изсѣчената гора е ладена за възнаграждение на Плѣвенския градски кметъ Т. Табаковъ и Лесничия за нѣкаква си тѣхна заслуга и

3) Ако това не е истина, то защо той (лесничия) е принебѣгналъ да изпълни длъжността си своеевръ-

менно, за изсѣченото повече, когато му е било съобщено отъ жителите на с. Бѣглежъ: Иванъ Вълчевъ, Герго Лаковъ и Константинъ Мачковъ?

При това, съ сѫщото писмо се питатъ, да не би и по търга на 15-и того да играе нѣкакво възнаграждение роль, та да се принебѣгне разрѣщението за изсичане на друга част отъ сѫщото бранице на дѣлове отъ селяните, за шума и гориво, прѣзъ есенята, а да се разрѣши продажбата му на търгъ сега, когато никому не сѫ нуждни въ голѣмо количество дѣрва?

Да ли съдѣржанието на горните запитвания е вѣрно, оставаме да дадемъ освѣтление г-нъ Плѣвенския лесничий, който най-добре знае сѫщината на работите по горите.

Приятно ни е да сѫобщимъ на нашигъ читатели, гадоволството, което констатираме отъ много търговци, комисионери и др. въ градътъ ни, за коректното дѣржане на чиновници и служащи при тукашната Ж. П. Станция, и за тѣхното усърдно и добросъвестно изпълняване на служебните имъ обязанности.

Поздравяваме г-на Началника Бѣшкова съ прѣмѣрия персоната съ който разполага.

Днесъ се получи въ редакцията ни едно писмо, отправено лично до издателя на вѣстникъ ни, г-нъ Н. Бѣбевъ, отъ Б. Зем. дѣво-София.

Поради прѣгрупация материалъ, помѣствало на това писмо, заедно съ нужните му коментарии, оставяме за слѣдующия брой.

Съ особено удоволствие даваме мѣсто въ настоящия брой на вѣстникъ ни, на два важни документи, помѣстени на стр. 4 които потврдяватъ за лишението, че дѣйсвателно изработвали съ желѣзни каси въ фабриката на съгражданътъ ни г-нъ Иванъ Бурджесъ сѫ: *Онеупорни и солидни*. Върху сѫщите документи ний обръщаме вниманието на наши чигагели, които вѣрваме, се интересуватъ отъ развитието на мѣстната желѣзарска индустрия.

Нови вѣстници. Въ Рлаградъ е почнала да излиза в. „Граждански съзнател“ и въ Свищовъ — в. „Пробуда“, които, до които сва-хме, отъ старателъ помѣстени въ тѣхъ, ще разговаря за тѣржеството на демокрацията.

Пожелавамъ на младите събрата дѣти да живеятъ.

Поздравление до Найчо Цановъ. Огъ градътъ ни е отправено съдното писмо: *Гражданину Найчо Цановъ, Видинъ*. Нѣуморимъ ратникъ за триумфа на демокрацията! Днесъ, когато се навръшва годишнината отъ онай дата, която ти отъ трибуната въ камарата прогласи за най-свѣтла точка въ нашата политическа история, отъ освобождението ни насамъ, сгрѣни отъ чувствата, които родиха това прогласяване, прашамъ ти слѣдната сърдеченъ привѣтъ: живѣй за слава на демокрацията и гордостъ на партията. Огъ Плѣвенската Радикалъ Демократическа Организация.

3/1908.

Годишнината отъ закриването на университета. Чрезъ г-на Д-ръ С. Кирова до Старата Професорска Колегия София, е изпратено слѣдното поздравително писмо: Достойни граждани. Днесъ, когато се навръшва годишнината отъ датата, която роди за реакцията претекса за уничожението автономията на храма на българската наука, трошнати отъ рицарското Ви

постоянство въ борбата за запазване на тая автономия, отправяме Ви нашата най-сърдеченъ привѣтъ: Здравейте! Вий не се побѣди — побѣдена е реакцията. Съ Вашите изпития се издигна нацията предъ външния свѣтъ! Нашата уважения и почитъ къмъ борците: Н. Бобевъ, М. Найденовъ, Д. Каравановъ, И. Н. Поповъ, Яко Ив. Мъстиновъ. Плѣвенъ 3/1907.

На 7-и срѣщу 8-и того се е самообѣсилъ 22 годишниятъ младежъ — Пено Цвѣтковъ, родомъ отъ с. Бѣстовецъ, Плѣвенско, а въ постѣдствието слуга при Найденъ Ценковъ — с. Гризица, сѫщата околия.

Огъ онова, когото е говорилъ приживѣ предъ хората и господари си, се разбира, че самообѣсането му е послѣдица отъ мизерното му положение: изгубени родители и всички имоти; послѣдните продадени за дѣлгове.

ПРИСТАВСКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Обявление № 79.

Извѣстявамъ, че отъ 16 Януари до 16 Февруари т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ, въ канцеларията ми, въ гр. Плѣвенъ слѣдующи недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

Едно лозе въ мѣстността „Дюлюмусуза“ отъ 9 декара при съсѣди: Георги Върбановъ, пажъ, Христо Ив. Ичовъ и Петко Х.йтозъ оцѣнена за 720 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Нечо Ивановъ отъ Плѣвенъ, не е заложенъ и продава се по постановлението на I Плѣвенски Мар. Сдѣл.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки прѣжственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 11 Януари 1908 г.
Дѣло № 2/908 год.

Сѫд. Приставъ: Хр. Ив. Кѫнчевъ.

Обявление № 75.

Извѣстявамъ, че отъ 16 Януари до 16 Февруари т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи недвижими имоти, находящи се въ Плѣвенъ землище, а именно:

1. Нива въ мѣстността „Каленъ курусу“ отъ около 8 декара 3 ара, при съсѣди: Джелиль Елиновъ, Деко Христовъ, Цънко Станчевъ. Никоцелко що се и желѣзо пътната линия, оцѣнена за 320 лева.

2. Нива въ мѣстността „Детковъ“ отъ 3 декара при съсѣди: Христо Дековъ, Кочо Димитровъ, Христо Цанковъ и Д. Кочовъ оц. за 60 лева.

Горните имоти принадлежатъ на покойния Иванъ Колювъ отъ гр. Плѣвенъ, не сѫ заложени, продаватъ се по постановление на роднинския съвѣтъ.

Наддаванието ще почне отъ горните цѣни съ намаление 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки прѣжственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 11/1 1908 год.

Дѣло № 876/907 год.

Сѫд. Приставъ: Хр. Ив. Кѫнчевъ.

ст. по испълнителния листъ № 2758 издалъ отъ II Плѣвенски Мировий Сдѣл, а именно:

1. Нива въ землището на с. Махала въ мѣстността „Лозарски путь“ отъ 7 декара при съсѣди: Вачо Павловъ, Георги Ванюзъ, Никола Бановъ и путь оцѣнена за 105 лева.

2. Нива въ мѣстността „Генчовъ брѣгове“ отъ 6 декара 5 ара при съсѣди: Върбанъ Доновъ, Тодоръ Буреара, и Вачо Павловъ оцѣнена за 95 лева.

3. Нива „Орѣховски путь“ отъ 7 декара 4 ара при съсѣди: Вачо Павловъ, Маринъ Лиловъ и отъ дѣтъ страни путь оцѣнена за 111 лева.

4. Нива въ мѣстността „Луковитски путь“ отъ 10 декара 8 ара при съсѣди: Башо Куновъ, Стефанъ Митовъ, Павелъ Митовъ и Петко Митовъ оцѣнена за 162 лева.

5. Бранице въ мѣстността „Червения вѣрхъ“ отъ 4 декара при съсѣди: Тодоръ П. Брусара, братъ Вълчо и Вачо Павлови, общинско бранице и Георги Париютъ оцѣнена за 60 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Сдѣлопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѫдането се явятъ всѣкъ и надладе 5% проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия по-диръ това присѫтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, по-диръ изминуването на който срокъ имотътъ ще се прѣглежда окончателно върху оногова, който е падналъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣкъ присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 11/1 1908 год.
Дѣло № 1118/907 год.

Бирникъ: В. Дититровъ.

Обявление № 84.

Извѣстявамъ, че отъ 16 Януари до 16 Февруари до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующи недвижими имоти, находящи се въ Плѣвенъ землище, а именно:

1. Нива въ мѣстността „Бѣчвата“ отъ 4 декара 8 ара при съсѣди: Ибишъ Кастралаковъ, Симеонъ Тинчевъ и Тонко Ганчовъ оцѣнена за 76 лева 80 ст.

2. Нива въ сѫщата мѣстност отъ 5 декара 6 ара при съсѣди: Юранъ Кантарджиевъ, Александъ Качармазовъ и Косто Хинковъ оцѣнена за 89 лева 60 ст.

Горните имоти принадлежатъ на Юранъ Кантарджиевъ отъ Плѣвенъ, не сѫ заложени, продаватъ се по взыскането на плѣв. акц. банка „Напредъ“ отъ Плѣвенъ за 170 лева, лихвигъ и разносъ по испълнителния листъ № 3674, издалъ отъ II Плѣвенски Мировий Сдѣл.

Наддаванието ще почне отъ горните цѣни съ намаление 10%.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 11/1 1908 год.

Дѣло № 876/907 год.

Сѫд. Приставъ: Хр. Ив. Кѫнчев

